

ÎNCHEIERE

14 martie 2018

mun. Chișinău

Colegiul civil, comercial și de contencios administrativ
al Curții Supreme de Justiție

în componență:

Președintele completului, judecătorul
Judecătorii

Iulia Sîrcu
Galina Stratulat
Ion Druță

examinând, fără înștiințarea participanților la proces, chestiunea privind admisibilitatea recursului declarat de către lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, în procedura falimentului, Sacaliuc Igor,

în cauza civilă la cererea de chemare în judecată a Societății pe Acțiuni „Termoelectrica”, în interesele Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13 împotriva lui Cebotari Anghela cu privire la încasarea datoriei,

împotriva deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, prin care a fost admis apelul declarat de către Cebotari Anghela, casată hotărârea Judecătoriei Chișinău, sediul Buiucani din 26 mai 2017 și emisă o nouă hotărâre de admitere parțială a acțiunii,

c o n s t a ț ă

La 22 martie 2017, SA „Termoelectrica”, în interesele ÎMGFL-13, a depus cerere de chemare în judecată împotriva lui Cebotari Anghela cu privire la încasarea datoriei.

În motivarea acțiunii reclamanta a indicat că, potrivit contractului de livrare a energiei termice, apă caldă, nr. 6013 din 28 septembrie 2006, încheiat între SA „Termoelectrica”, succesorul în drepturi al SA „Termocom”, și ÎMGFL-13, ultima și-a asumat obligația de a achita lunar plata pentru utilizarea energiei termice furnizate. În urma consumului de energie termică, ÎMGFL-13 a prestat, la rândul său, servicii de gospodărie comunală, inclusiv alimentarea cu energie termică, la toți proprietarii/chiriașii/locatarii apartamentelor/încăperilor locuibile și nelocuibile a blocurilor locative gestionate, care au beneficiat de serviciul prestat, fiind obligați de a achita în termen plata conform facturilor primite.

Menționează reclamanta că, conform informației privind situația despre achitarea serviciilor locativ comunale, Cebotari Anghela, domiciliată XXXXX, a acumulat o datorie la plata energiei termice în sumă de 105 921,80 lei.

Indică reclamanta că, din lipsa mijloacelor financiare pentru achitarea taxei de stat și altor cheltuieli de judecată, ÎMGFL-13 nu a acționat în instanța de judecată consumatorii restanți, inclusiv pârâta Cebotari Anghela pentru încasarea datoriei la consumul energiei termice.

Consideră reclamanta că, în speță sunt întrunite condițiile acțiunii oblice, astfel cum prevede art. 599 alin. (1) Cod civil, întrucât debitoarea ÎMGFL-13 a neglijat să exercite acțiunea în instanța de judecată împotriva proprietarilor care se fac vinovați de neachitarea la timp a facturilor, inclusiv și pârâtei Cebotari Anghela, care a acumulat o datorie la plata energiei termice, în sumă de 105 921, 80 lei, sumă care este certă, lichidă și exigibilă, iar inacțiunea debitoarei ÎMGFL-13, le-a creat prejudicii materiale.

Solicită reclamanta SA „Temoelectrică” încasarea de la Cebotari Anghela în beneficiul ÎMGFL-13 a sumei de 105 921,80 lei, ce constituie, la data de 30 decembrie 2016, datoria pentru consumul de energie termică și compensarea în folosul SA „Temoelectrică” a cheltuielilor de judecată în sumă de 3 177,65 lei.

Prin hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 26 mai 2017 acțiunea a fost admisă, fiind încasată de la Cebotari Anghela în beneficiul ÎMGFL-13 datoria pentru energia termică pentru perioada de până la 30 decembrie 2016 în mărime de 105 921 80 lei. S-a încasat de la Cebotari Anghela în beneficiul SA „Temoelectrică” suma de 3 177,65 lei – taxa de stat achitată la înaintarea acțiunii.

Instanța de fond constatând drept întemeiată acțiunea SA „Temoelectrică”, în interesele ÎMGFL-13, a conchis asupra obligației achitării integrale a facturilor în sumă de 105 921,80 lei, reprezentând contravaloarea serviciilor prestate pentru energia termică începând cu perioada acumulării datoriei.

Prin decizia Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 apelul declarat de către Cebotari Anghela a fost admis, casată hotărârea Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 26 mai 2017 și emisă o hotărâre nouă, prin care acțiunea a fost admisă parțial, încasându-se de la Cebotari Anghela în beneficiul ÎMGFL-13 datoria pentru energia termică livrată în sumă de 46 560, 77 lei, iar în beneficiul SA „Temoelectrică” suma de 1396,82 lei – taxa de stat.

Instanța de apel a conchis ca tardivă acțiunea în partea încasării datoriei în sumă de 59 531,03 lei, formată în perioada de până la 3 ani adresării în instanța de judecată, și a admis acțiunea în partea încasării datoriei în sumă de 46 560,77 lei, formată pentru 3 ani precedenți depunerii cererii de chemare în judecată, în această parte constatând acțiunea în termen.

La 21 decembrie 2017, lichidatorul ÎMGFL-13, în procedura falimentului, Sacaliuc Igor a declarat recurs împotriva deciziei instanței de apel, cerând admiterea acestuia, casarea deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017, cu menținerea hotărârii Judecătoria Chișinău, sediul Buiucani din 26 mai 2017.

În susținerea recursului s-a invocat ilegalitatea și netemeinicia deciziei instanței de apel susținând că, prestarea succesivă a agentului termic către blocul locativ, unde locatar este intimata Cebotari Anghela, expedierea lunară a facturilor în adresa acesteia, recepționarea și necontestarea acestora în modul stabilit de lege, denotă recunoașterea de către ultima a datoriei, prin urmare fiind incidente prevederile art. 277 Cod civil, potrivit cărora cursul prescripției extinctive se întrerupe în cazul în care debitorul săvârșește acțiuni din care rezultă că recunoaște datoria.

În conformitate cu art. 434 alin. (1) CPC, recursul se declară în termen de 2 luni de la data comunicării hotărârii sau a deciziei integrale.

Materialele dosarului atestă că copia deciziei Curții de Apel Chișinău din 10 octombrie 2017 a fost expediată în adresa recurentului la 10 noiembrie 2017 (f.d. 89), însă lipsesc date (aviz de recepție) despre recepționarea acesteia de către recurent.

În circumstanțele relevate, recursul declarat de către lichidatorul ÎMGFL-13, în procedura falimentului, Sacaliuc Igor, la 21 decembrie 2017 se consideră a fi depus în termenul prevăzut de lege.

La 05 februarie 2018, în adresa intimațiilor a fost expediată copia recursului declarat de către lichidatorul ÎMGFL-13, în procedura falimentului, Sacaliuc Igor, cu înștiințarea despre necesitatea depunerii referinței.

La 19 februarie 2018, SA „Temoelectrică” a depus referință, în care a susținut recursul declarat de către lichidatorul ÎMGFL-13, în procedura falimentului, Sacaliuc Igor, solicitând admiterea acestuia.

La 02 martie 2018, Cebotari Anghela a depus referință la recursul declarat, în care a invocat caracterul neântemeiat al acestuia, solicitând respingerea lui ca fiind inadmisibil.

Examinând temeiurile recursului în raport cu materialele cauzei civile și obiecțiile expuse în referință, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către lichidatorul ÎMGFL-13, în procedura falimentului, Sacaliuc Igor, este inadmisibil, din următoarele considerente.

În conformitate cu art. 433 lit. a) CPC, cererea de recurs se consideră inadmisibilă în cazul în care recursul nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4).

Conform prevederilor art. 432 alin. alin. (2), (3) și (4) CPC, se consideră că normele de drept material au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care instanța judecătorească:

- a) nu a aplicat legea care trebuia să fie aplicată;
- b) a aplicat o lege care nu trebuia să fie aplicată;
- c) a interpretat în mod eronat legea;
- d) a aplicat în mod eronat analogia legii sau analogia dreptului.

Se consideră că normele de drept procedural au fost încălcate sau aplicate eronat în cazul în care:

- a) pricina a fost judecată de un judecător care nu avea dreptul să participe la judecarea ei;
- b) pricina a fost judecată în absența unui participant la proces căruia nu i s-a comunicat locul, data și ora ședinței de judecată;
- c) în judecarea pricinii au fost încălcate regulile privind limba de desfășurare a procesului;
- d) instanța a soluționat problema drepturilor unor persoane care nu au fost implicate în proces;
- e) în dosar lipsește procesul-verbal al ședinței de judecată;
- f) hotărîrea a fost pronunțată cu încălcarea competenței jurisdicționale.

Săvârșirea altor încălcări decât cele indicate la alin. (3) constituie temei de declarare a recursului doar în cazul și în măsura în care acestea au dus sau ar fi putut duce la soluționarea greșită a pricinii sau în cazul în care instanța de recurs consideră că aprecierea probelor de către instanța judecătorească a fost arbitrară, sau în cazul în care erorile comise au dus la încălcarea drepturilor și libertăților fundamentale ale omului.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție consideră că recursul declarat de către lichidatorul ÎMGFL-13, în

procedura falimentului, Sacaliuc Igor, nu se încadrează în temeiurile prevăzute la art. 432 alin. (2), (3) și (4) CPC.

Or, argumentele invocate în recurs se referă la dezacordul recurentului cu soluția pronunțată de către instanța de apel și nu relevă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei de casare a deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Nu pot fi reținute argumentele recurentului precum că recepționarea lunară de către intimata Cebotari Anghela a facturilor de plată și necontestarea acestora, a întrerupt termenul de prescripție, deoarece în speță termenul de prescripție poate fi considerat întrerupt numai în cazul în care intervine o recunoaștere din partea debitorului privind datoria (plata totală sau parțială a unei facturi).

Alte argumente invocate în recursul declarat nu au relevanță, deoarece nu denotă încălcarea esențială sau aplicarea eronată a normelor de drept material sau de drept procedural, respectiv nu constituie temei pentru casarea deciziei recurate și urmează a fi respinse.

Completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție accentuează că recursul exercitat conform Secțiunii a II-a din CPC are caracter devolutiv numai asupra problemelor de drept material și de drept procedural, verificându-se exclusiv legalitatea deciziei adoptate, dar și nu temeinicia în fapt a acesteia.

Distinct de cele relatate, se reiterează că conform jurisprudenței degajate de Curtea Europeană a Drepturilor Omului, recursurile trebuie să fie efective, adică să dispună de puterea de a îndrepta în mod direct starea de lucruri (speța Purcell c. Irlandei, decizia cu privire la admisibilitate din 16 aprilie 1991), însă motivele recursului invocate în speță sunt similare celor indicate în procesul judecării pricinii, asupra cărora instanțele de judecată ierarhic inferioare s-au pronunțat deja în modul corespunzător.

Astfel, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție ajunge la concluzia de a considera recursul declarat de către lichidatorul ÎMGFL-13, în procedura falimentului, Sacaliuc Igor, ca inadmisibil.

În conformitate cu prevederile art. 269-270, art. 431 alin. (1) și (2), art. 433 lit. a) și art. 440, CPC, completul Colegiului civil, comercial și de contencios administrativ al Curții Supreme de Justiție,

d i s p u n e:

Recursul declarat de către lichidatorul Întreprinderii Municipale de Gestionare a Fondului Locativ nr. 13, în procedura falimentului, Sacaliuc Igor se consideră inadmisibil.

Încheierea este irevocabilă.

Președintele completului, judecătorul

Iulia Sîrcu

Judecătorii

Galina Stratulat

Ion Druță